

2. Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta neigiamai: Ar 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstyti nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo su pakeitimais, padarytais 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstyti nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo, 1 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad televizijos reklama turi būti laikoma ir tokia laidose arba laidų dalyse pateikiama informacija, kuria transliuotojas žiūrovams siūlo galimybę surinkus padidinto tarifo telefono numerį tiesiogiai ir tuo pačiu atlygintinai dalyvauti to paties transliuotojo organizuotoje loterijoje?

(¹) OL L 298, p. 23.

(²) OL L 202, p. 60.

2006 m. gegužės 4 d. *Cementbouw Handel & Industrie BV* pateiktas apeliacinis skundas dėl Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) 2006 m. vasario 23 d. priimto sprendimo byloje T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie B.V. prieš Europos Bendrijų Komisiją*

(Byla C-202/06)

(2006/C 178/27)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Cementbouw Handel & Industrie BV*, atstovaujama W. Knibbeler, O. Brouwer ir P. J. Kreijger

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2006 m. vasario 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą tiek, kiek juo:

- Atmetamas apeliančios ieškinys;
- Priteisiamos iš apeliančios bylinėjimosi išlaidas.

— Prireikus perduoti bylą Pirmosios instancijos teismui.

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas šalių, kurios gali įstoti į bylą.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliančė teigia, kad 2006 m. vasario 23 d. sprendime Pirmosios instancijos teismas:

- netinkamai aiškino ir taikė 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės, iš dalies pakeisto 1997 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) NR. 1310/97 (¹), 1 ir 2 straipsnius, ir 3 straipsnio 1 dalį;
- pažeidė proporcingumo principą, netinkamai aiškino ir taikė minėto reglamento 8 straipsnio 2 dalį;

dėl to jis suklydo atmesdamas apeliančios ieškinį ir patvirtindamas Komisijos sprendimą, kuriuo ji kaip nepakankamą atmetė pirmąjį apeliančios ir *Haniel* išpareigojimų pasiūlymą.

(¹) OL L 180, p. 1.

2006 m. gegužės 2 d. *Rechtbank Groningen* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Essent Netwerk Noord B.V. prieš Aluminium Delfzijl BV, BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor ir Essent Netwerk Noord BV prieš 1. Saranne BV ir 2. BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor bei Aluminium Delfzijl BV prieš Nyderlandų valstybę (Ministerie van Economische Zaken)*

(Byla C-206/06)

(2006/C 178/28)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Groningen (Nyderlandai)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Essent Netwerk Noord BV*

Atsakovė: *Aluminium Delfzijl BV*

Kitos šalys: *BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Saranne BV, BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Nyderlandų valstybė (Ministerie van Economische Zaken)*

Prejudiciniai klausimai

- Ar EB sutarties 25 ir 90 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia įstatyminę priemonę, pagal kurią nacionaliniai elektros energijos vartotojai pereinamuoju laikotarpiu (nuo 2000 m. rugpjūčio 31 d. iki 2000 m. gruodžio 31 d.) savo tinklo operatoriumi turi mokėti tarifinį antkainį už jų poreikiams tenkinti perduotą elektros energijos kiekį, jeigu šį antkainį tinklo operatorius turi pervesti įstatymų leidėjo nurodytai bendrovei rinkos sąlygų neatitinkančioms išlaidoms, atsiradusioms dėl išpareigojimų arba investicijų, kuriuos ši bendrovė prisiėmė arba padarė prieš elektros energijos rinkos liberalizavimą, padengti ir
 - ši bendrovė yra bendra keturių nacionalinių elektros energijos gamintojų dukterinė įmonė,
 - ši bendrovė atitinkamu laikotarpiu (2000 m.) yra vienintelė atsakinga už rinkos sąlygų neatitinkančias išlaidas, tenkančias tais metais,
 - neginčijama, kad šiai bendrovei tais metais reikia 400 milijonų NLG (181 512 086,40 EUR) sumos šioms išlaidoms padengti ir
 - jeigu pajamos iš tarifinio antkainio viršytų minėtą sumą, ši bendrovė perviršį turi pervesti ministerijai?
- Ar pirmame klausime paminėtos nuostatos atitinka EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje išdėstytas sąlygas?

2006 m. gegužės 10 d. Cour d'arbitrage pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Prancūzų bendruomenės vyriausybė, Valonijos vyriausybė prieš Flamandų vyriausybę

(Byla C-212/06)

(2006/C 178/29)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'arbitrage

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Prancūzų bendruomenės vyriausybė, Valonijos vyriausybė

Atsakovė: Flamandų vyriausybė

Prejudiciniai klausimai

- Ar slaugos draudimo sistema, kurią a) įtvirtino Europos Bendrijų Federacinės valstybės narės autonominė bendruomenė, b) kuri taikoma asmenims, gyvenantiems šios Federacinės valstybės dalyje, priklausančioje šios bendruomenės kompetencijai, c) pagal kurią suteikiama teisė į išlaidų, atsiradusių dėl nemedicininų paslaugų ir pagalbos teikimo asmenims, kurių stipriai sumažėjęs savarankiškumas yra užsitęsęs bei kurie priklauso šiai sistemai, atlyginimą mokant nustatyto dydžio išmokas už atitinkamas išlaidas ir d) kuri finansuojama, viena vertus, iš jos narių metinių įmokų ir, kita vertus, iš atitinkamos autonominės bendruomenės biudžeto išlaidoms skirtų lėšų, laikoma sistema, patenkančia į 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, *rationae materiae* taikymo sritį, apibrėžtą šio reglamento 4 straipsnyje?
- Į pirmą prejudicinį klausimą atsakius teigiamai: ar minėtas reglamentą, o būtent jo 2, 3 ir 13 straipsnius ir — tiek, kiek bus taikomi — jo 18, 19, 20, 25 ir 28 straipsnius reikia aiškinti kaip neleidžiančius Europos Bendrijos Federacinės valstybės narės autonominei bendruomenei priimti nuostatų, kurios, įgyvendindamos savo įgaliojimus, šio reglamento prasme leidžia apsidrausti bei naudotis socialinės apsaugos sistema tik asmenims, gyvenantiems šios autonominės bendruomenės kompetencijos teritorijoje, o Europos Sąjungos piliečių atveju — asmenims, dirbantiems šioje teritorijoje bet gyvenantiems kitoje valstybėje narėje, neįtraukiant asmenų, kurie, neatsižvelgiant į jų pilietybę, gyvena Federacinės valstybės teritorijos dalyje, priklausančioje kitos autonominės bendruomenės kompetencijai?
- Ar EB sutarties 18, 39 ir 43 straipsnius reikia aiškinti kaip neleidžiančius Europos Bendrijos Federacinės valstybės narės autonominei bendruomenei priimti nuostatų, kurios, įgyvendindamos savo įgaliojimus, minėto reglamento prasme leidžia apsidrausti bei naudotis socialinės apsaugos sistema tik asmenims, gyvenantiems šios autonominės bendruomenės kompetencijos teritorijoje, o Europos Sąjungos piliečių atveju — asmenims, dirbantiems šioje teritorijoje bet gyvenantiems kitoje valstybėje narėje, neįtraukiant asmenų, kurie, neatsižvelgiant į jų pilietybę, gyvena Federacinės valstybės teritorijos dalyje, priklausančioje kitos autonominės bendruomenės kompetencijai?